

W jaki sposób Prawo Boże odróżnia się od innych praw?

Obecnie żyjemy w cywilizowanym społeczeństwie, co nieustannie podkreślane jest przez polityków i socjologów. Według nich głównym dobrem, do którego przez tysiące lat dążyły narody i rządy, są prawa, według których żyją ludzie na całym świecie. Ludzkość jest dumna, że stworzyła takie „dobre” i „rozsądne” prawa wyrażone słowami w różnych konstytucjach, ustawach i innych dokumentach prawnych. Czy tak jest naprawdę i co na ten temat mówi Pismo Święte?

Każdy z nas, chodząc do szkoły i uczęszczając na lekcje historii, pamięta, jak nauczyciele mówili nam, że pierwszy na świecie kodeks prawa został spisany w starożytnym Babilonie około 1780 roku p.n.e. na rozkaz babilońskiego króla Hammurabiego. Nawet jeśli historycy nie myślą się co do lat, kiedy zostało ono sporządzone, Słowo Boże mówi, że prawa istniały na długo przed tą datą, a mianowicie, że przed wszystkimi prawami, które stworzyli sobie ludzie, zawsze istniało Boskie Prawo. Prawo to było wyraźnie zapisane w samym człowieku, o czym świadczy fakt, że pierwszy człowiek, Adam, został stworzony „na obraz i podobieństwo Boże”, to znaczy, że w doskonałym człowieku zostały wypisane odpowiednie cechy charakteru, jakie posiada sam Bóg. Prawo Boże było zapisane w sercu człowieka. Adam był w pełnej zgodzie z Boskim umysłem, a więc w pełnej zgodzie z Boskim Prawem. Potwierdza to fakt, że przed upadkiem Adam czynił wszystko, co Bóg powierzył mu do wykonania, aż do upadku wiernie stosował się do ostrzeżeń, które Bóg mu przekazał: *I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść, ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz* - 1 Mojż. 2:16-17. Później, w bardziej precyzyjnej formie, Bóg dał swoje Prawo na górze Synaj ludowi izraelskiemu w postaci tablic z dziesięcioma przykazaniami i licznymi wskazówkami do przestrzegania. A podczas pierwszego przyjścia Jezusa Chrystusa, Bóg, przez swego umiłowanego Syna, wyjaśnił ducha prawa tym, którzy chcieli słuchać. Pan Jezus objawił, gdy zapytano Go, które z przykazań jest największe: *A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy* - Mat. 22:37-40.

Dalej, apostoł Paweł mówiąc o Zakonie, opisuje go w

następujący sposób: *A tak zakon jest święty i przykazanie święte, i sprawiedliwe, i dobre* - Rzym. 7:12. Apostoł Paweł zwraca uwagę na naprawdę oczywisty fakt, że Prawo jest święte, to znaczy doskonałe, najlepsze, nie ma wad, ponieważ jego autorem jest sam Bóg, który jest święty, a będąc święty, nie może stworzyć czegoś niedoskonałego, zaprzeczającego świętości. Przykazanie, czyli wymóg lub wymogi, jest sprawiedliwe i dobre - oznacza to, że temu, kto przestrzega prawo, nie szkodzi, nie ogranicza go, a wręcz przeciwnie - jest przyjemne i przynosi radość, co potwierdza Dawid w Psalmie 119:97-104 - *O, jakże miłuję zakon twój, Przez całą dzień rozmyślam o nim!* (...).

Jeśli dokonamy porównania z prawami istniejącymi na świecie, nie znajdziemy niczego podobnego. Nie ma prawa, które byłoby doskonałe lub przyjemne dla tych, którzy go przestrzegają. Na świecie, z wyjątkiem Prawa Bożego, wszystkie inne prawa są ciągle modernizowane, ulepszone przez człowieka i ciągle pełne luk i niedociągnięć, a tym bardziej nie ma ludzi, którzy byliby zadowoleni z tych praw.

Z tego powodu przechodzimy do następnej cechy, przez pryzmat której możemy porównać Prawo Boże i inne prawa, a mianowicie wypełnianie prawa. Jeśli zapytamy ludzi, dlaczego nie przestrzegają swoich praw, w większości przypadków odpowiedzą, że nie ma żadnych korzyści z ich przestrzegania, że prawa nie uwzględniają ich interesów, że prawa nie dają żadnych nagród za ich wypełnianie. To znaczy, że ludzie przestrzegają prawa nie dlatego, aby być im posłuszni, ale tylko dlatego, że są one dla nich korzystne. Gdy tylko sytuacja się zmienia i prawa nie przynoszą korzyści, ludzie przestają ich przestrzegać. Wszystko to jednak jest całkowicie sprzeczne z Prawem Bożym, którego wypełnianie nie jest oparte na zysku, ale na miłości. Apostoł Paweł pisze o tym w Liście do Rzymian 13:8 - *Nikomu nic winni nie bądźcie prócz miłości wzajemnej; kto bowiem miłuje bliźniego, zakon wypełnił.*

Najwyraźniejszym przykładem jest nasz Pan Jezus oraz to, jak Boskie prawo zostało wypełnione przez miłość, kiedy był jeszcze Logosem. Prawo Boże mówi, że aby odpokutować za winę, należy zapłacić taką samą cenę za szkodę, o czym czytamy: *Jeżeli zaś poniesie dalszą szkodę, to wtedy da życie za życie, Oko za oko, ząb za ząb, rękę za rękę, nogę za nogę (...)* - 2 Mojż. 21:23-24. Takie nieszczęście (zgorszenie) spotkało rodzaj ludzki,

gdy Adam, jako doskonały człowiek, zgrzeszył i umarł zgodnie z Bożym prawem, ponieważ *zapłatą za grzech jest śmierć* (Rzym. 6:23). Cała ludzkość odziedziczyła grzech Adamowy. Kiedy nadszedł w Bożym planie czas, aby uwolnić ludzi od mocy grzechu i przynieść doskonałe ludzkie życie, aby zaspokoić Bożą sprawiedliwość, nasz Pan Jezus dobrowolnie zgodził się wypełnić to prawo, jak jest napisane w Księdze Izajasza 6:8, który powiedział: *Potem usłyszałem głos Pana, który rzekł: Kogo poślę? I kto tam pójdzie? Tedy odpowiedziałem: Oto jestem, poślij mnie!* Czy możemy znaleźć gdzieś o naszym Panu, że powiedziałby tak: „Co ja z tego otrzymam?”. Czy On szukał korzyści w jakikolwiek inny sposób? Nie sądzę, abyśmy znaleźli coś takiego. Zna-

jdziemy tylko wielką miłość okazaną przez posłuszeństwo woli Bożej i Jego prawu.

Kończąc nasze rozważania, odnotujmy wyższość Prawa Bożego nad prawem, które zostało stworzone przez człowieka. Pierwszą i najważniejszą rzeczą jest to, że autorem Prawa Bożego jest święty Bóg, który stworzył wszystko, który zna koniec na początku. Z tego wynika, że jest to najlepsze prawo, jakie kiedykolwiek mogło istnieć. I ostatnia rzecz: kluczowy aspekt w Boskim Prawie to miłość, tylko przez miłość może być ono wypełnione.

Oparte na R5006, R5359

Krajetsky Volodya